

CHOTUSICE

V decembri tohto roku (2013) bude štyridsať rokov, že v rámci povinnej vojenskej základnej služby ma odvelili na letisko Čáslav, pri dedinke Chotusice.

To neradostné obdobie som už dávno opísal (a „publikoval“...) vo svojej „knižke“ VÚ 1115.

Z času na čas si popozierám aj (celkom slušnú) web-stránku tohto letiska.

Tak som informovaný, že v poslednú dobu usporiadajú Deň otvorených dverí.

Uvažoval som ísť sa tam pozrieť, už pred dvoma rokmi, ale necítil som sa celkom „fit“, a aj počasie bolo podozrivé.

No teraz, keď sa k tej myšlienke pridala aj môj syn, a dokonca nahovoril na „výlet“ aj moju manželku, išli sme!

Syn nám vybavil aj ubytovanie, tri noci v Kutnej Hore, v penzióne Centrum. V centre starého mesta, na „krok“ od pamätných objektov!

25. 5. 2013 -- letisko, a mesto Čáslav (mesto [zriedkavých] vychádzok vojačikov...)

26. 5. 2013 -- pamätihodnosti Kutnej Hory.

Na nasledujúcich stránkach z týchto „akcií“ ukážem výber niekoľkých fotografií. (Ich poradie kvôli lepšiemu pozoraniu kúsok pozmením...)

**24. 5. 2013 -- Z trate Žilina - Praha, v Kolíne sme odbočili na juh.
Z hlavnej stanice Kutnej Hory sme sa dostali na stanicu Kutná Hora mesto - akousi vlakovou mestskou dopravou.
Potom sme zvolili nie celkom kilometrovú prechádzku do penziónu.**

Ten penzión má výbornú (aj tichú) polohu. No čudujeme sa jeho majiteľovi, pretože niekoľkými maličkosťami jeho kvalitu, útulnosť degraduje! Napríklad:

- Paplóny boli mimoriadne tenké. Deky sme nedostali. Tak som si pomohol osuškou a malým domácim pokrovcom (zo zeme)! -- Ani poháre na vodu neboli pripravené. -- Ani televízor nefungoval...**
- Kúpeľňa/WC nemali normálne dvere, a medzi umývadlom a širokou vaňou bolo veľmi málo priestoru.**

Cez oblok sme však mali priamy výhľad na kostol Sv. Jakuba...

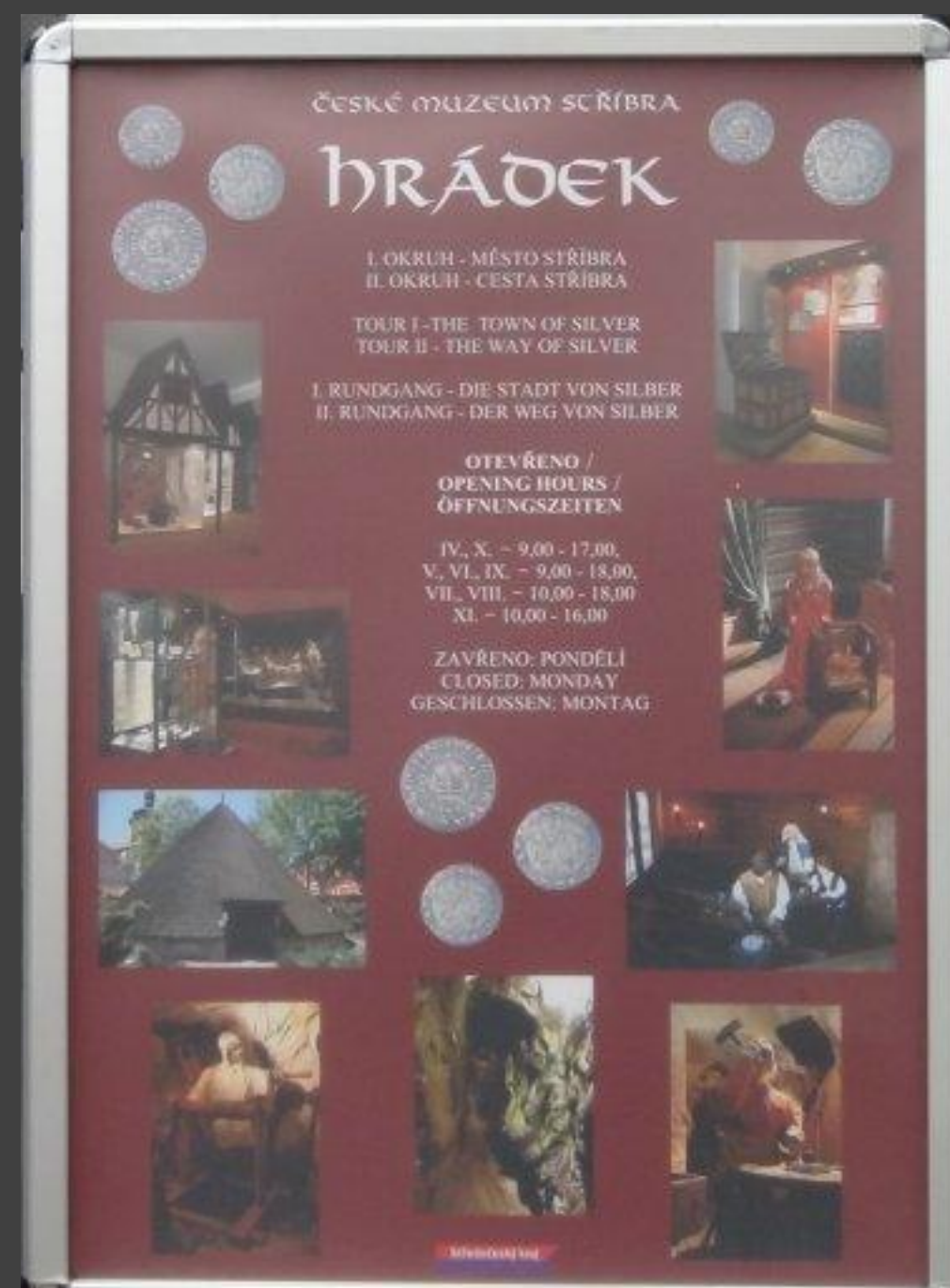

Ned'aleko penziónu sa nachádza neformálna príjemná „reštaurácia“ „V Ruthardce“. Tam sme si dali našu prvú „kutnohorskú“ večeru. Veľké chutné porcie, veľký výber - orientovaný v tradičnom štýle. Obsluha rýchla, prívetivá, s dobrou náladou. Boli sme spokojní (ale celú porciu sme nezvládli...).

Napravo: ulička smerom k Dómu Sv. Barbory. Sympatické domčeky, s príjemnými malými obchodíkmi.

Morový stĺp

V „polovičke“ cesty k Dómu Sv. Barbory.

Vzadu, na pravom obrázku je Dóm Sv. Barbory.

Na ďalších stranách nasledujú snímky z vonkajšej, potom z vnútornej časti Dómu.

Tá krehká krása - na ľavom obraze - je aj dômyselným riešením z hľadiska mechaniky!

Vľavo: ešte vždy Dóm Sv. Barbory.
Pršalo, a fúkal silný vietor...
Tak sme išli ďalej.

A nasledujú fotografie z dňa otvorených dvier:

Stanica Čáslav (mesto). Nadchodom cez koľaje sme prešli k zastávke kyvadlového vlaku, ktorý nás dopravil k letisku.

Vstup na letisko, pred deviatou
hodinou.
(Toho času vstup bol z dediny.)

Za bránou bolo veľa menších vrtuľníkov, ktoré ponúkali vyhlídkové lety.

Vpravo hore: jeden z „úľov“ - obrovských železobetónových konštrukcií. Do každého z nich, sa pohodlne zmestí aj veľké lietadlo. Tieto stavby sú uzavierateľné, a maskované.

Jeden z úľov teraz bol vybavený lavicami pre návštevníkov:

MIG 15

Veľmi starý stroj (s radiálnymi komorami).
V rámci vojenskej prípravy, my sme sa o
ňom ešte učili...

Aj neskoršie ich radi používali - generáli...

MIG 21

Štíhla prúdová stíhačka. S axiálnym
usporiadaním motora.

„Využívala sa“ aj vo Vietname.

Ja som sa s ňou stretol v Žatci, počas
mesačného sústredenia, po 4. ročníku.

A už je to tu:

SU - 7

Keď sme ho v r. 1973 prvýkrát uvideli (v Brne) tak po migoch sa nám zdal byť obrovský a strašidelný. Dovtedy sme sa o ňom ani neučili. Ako možný nosič atómovej bomby - bol utajovaný! (Podrobnosti v „knižke“: VÚ 1115.)

U nás pri „sugách“ slúžili „Delfín“-y.
Potom nasledovali „Albatros“-y.

A toto tu je „Alca“.
(České výrobky.)

Host': slávny F 16.

Teraz tí, ktorí to „majú pod palcom“:

**Veliteľ letiska
plukovník g. š. Ing. Petr Lančí**

**Posúdiť čosi - to nechám na ženy,
ale myslím si, že muži by boli spokojní s takou kariérou.
I keď zrejme to nebolo, a nie je ľahké...**

**Náčelník Generálneho štábu Armády Českej republiky
generálporučík Ing. Petr Pavel M. A.**

**Červená baretka,
ostatné: napríklad na wikipedii.
(fotografie: z ich vystúpenia, na tribúne)**

Na návštevu priletelo aj veľa malých; aj starších, aj modernejších, aj amatérskych strojov:

Na letisku je potrebná aj iná technika:

Toto auto som teraz videl prvýkrát.

Jeho účelné riešenie sa mi páči.

**Prekvapilo ma aj neočakávané množstvo predajných stánkov (modely, knihy, občerstvenie, ...)
A velikánske množstvo návštevníkov! Húfne prichádzali ešte aj poobede.**

Na poobedie boli zaradené dynamické ukážky.

Môj pôvodný cieľ bol: 1, dostať sa na miesto - kde som ten rok (nedobrovoľne) prežil; 2, pozrieť statické ukážky. Nakoniec ale nás tá atmosféra tak chytila, že cestou „domov“ aj mňa zaujali aj majstrovské! dynamické ukážky. No ukázala sa moja netrénovanosť na takú prácu, a nevýhoda displeja kamery (bez hľadáča). Tak som „lovil“ „naslepo“, so širokým uhlom záberu. Moja manželka mala väčšie šťastie, tá lepšia fotografia je od nej:

Sprievod: 2x Alca + 2x Gripen

(Je mi ľúto, že som nezachytil na video stíhačku - ako pomaly sa pohybuje vodorovne, „bruchom“ dopredu!!)

Smerom naspäť k bráne sa nám naskytl zaujímavý pohľad:

Ked' som toto videl - zmäkčilo to tie tvrdé pocity zo spomienok.
Človek by chcel byť optimistom: „pre terajšie deti to už nie sú smrtonosné zbrane“...
(Ale ... [z niektorých detí vždy vyrastú dementi ...])

A išli sme nazad, ku kyvadlovému vlaku. Z neho sme si ešte všimli jedno parkovacie miesto, plné aut ...

Ked' sme už tu boli, chcel som mojej rodine ukázať aj Čáslav. Aspoň námestie a jeho okolie.

Je smutné, že ľudia pred desaťročiami, s menšími možnosťami, dokázali vyrobiť takéto stavby. Proste im záležalo aj na estetike. Asi preto, že to boli ľudia...

Čáslav, námestie.

(Ján Žižka...)

Hotel Grand ...

Niekoľko dní som si predstavoval, že v ňom si dáme „večeru“...

No, naša mladosť je minulosťou ...

Stačí ...

Koniec výletu, koniec albumu.

Stálo to zato, vybrať sa sem. Dokonca aj moja manželka, aj môj syn je spokojný.

Pre mňa - za zaujímavými, a krásnymi „vecami“, ktoré sme videli - sú nabité citmi dva obrazy:

- deti na stíhačkách, a
- ten posledný: nefungujúci, zanedbaný hotel.

Pokiaľ sa dobre pamätám, v tom hoteli sme dvakrát boli (so „spolubojovníkom“ „Bubim“). Raz sme si tam dali večeru, druhýkrát - na galérii - víno značky „Szürkebarát“. Ten názov znamená: sivý kamarát, resp. sivý mních...

Človek by zrejme bol šťastnejší, keby všetko užitočné z jeho mladosti fungovalo aj neskoršie. Vždy.
Keby sympatické „veci“ sa mu neustále hromadili.
Ale nejde to ...

1. 6. 2013 22:00

(Poznámka: na youtube.com už sú videá z leteckých ukážok.)